

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Secvnda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA II

3

Se qui vincit amans, illum mirabor, & illi
 Dixero: sis astris pulchrius opto caput.
 Sed non frangit Amor, nec erit fregisse furorem,
 Detonat in clades surda procella meas,
 Surdior at statua, vel marmore durior hostis
 Auribus excludit quas damus ore, preces.
 Vel patrios poterant manes excire sepulcris
 Hæ lacrymæ, nec adhuc corda paterna movent?
 Ergo mihi dubio nunc impendenda labori
 Vita, diu tutâ cui stetit arce quies?
 Mille deerrandum via quò rapit auia, campis,
 Mille sed vna sedet mors mihi meta vijs.
 Dum quæror incurfat rabido me pardus hiatu,
 Iamque latus Gnato diripit ille meo,
 Decipimur (cæco Pietas ignosce timori)
 Mens quæ ficta videt vera pericla pauet,
 Sunt aliquid misero sed ficta pericla timori.
 Omnia non fingit, mox ea vera gemet.
 Sic vbi nunc nil facta virent aconita venenis:
 Terra dein atræ semina pestis alit.
 Nusquam tuta salus, fraus omnibus incubat oris,
 Omnibus & fallit insidiosa plagis.
 Idque vbi monstriferis sæuit fera plurima syluis,
 Siue Draconigenas sibilat aura minas.
 Quàm citò fors fallit! cui tot domus inclyta donis
 Verro solum, & nudo copia versa solo est.

ELEGIA SECVNDA.

1. Sara monet Abrahamum vt sui Isaaci salutem
 consulat & Ismaëlem expellat.
2. Abraham paret bene monenti.
3. Agar vt id agnouit furtim Abrahamum sæ-
 uitie arguit.
4. Vix tandem domo pulsa cum eiulatu discedit.

A ij

Bisgeminus

B Ifgemius patria frater colludit in aula:
 Par genus, at dispar pugnat vtrimque decus,
 Ifacus, simul Ismaël duo pignora stirpis,
 Abramidæ; Abramij gloria at ille tori.
 Cui tantum cedit serua è Nilotide frater,
 Stirps violæ quantum cedit odora rosæ.
 Aut pallens niueo cedit saliuca ligustro,
 Cedit item palmæ stans sine fruge salix,
 Purpureoue corymbus vti minor vmbra racemus
 Cedit, & vt suavi cedis amelle croco.
 Hic impar & pugnat honos, sic pugnat honoris
 Ambitus, hinc fratres liuor & ira secat.
 Nec sine (longa nocet damni mora) vt alter ab illo
 Frater adhuc patrias hoc lare cernat opes.
 Quis sinat errantes hederas adserpere pomo,
 Ni velit vt pomi præmia nulla legat?
 Quis sinat assurgant circum violaria dumii,
 Pro violis carpi ui velit inde rubos?
 Quare age: certa nouæ metuo contagia noxæ:
 Fac procul Ifaco noxia pestis eat.
 Frater alit pestem: fallax viret herba veneni
 Multa domi, vecors quam ferit hospes Agar,
 Mors erit ah hinc ferre moras! scelus exigit isto
 Limine quod proles & nigra mater eat.
 O me felicem si non peperisset! at eheu!
 Iam peperit damnum partus at iste meum.
 Quid? quod & in Dominæ iam serua superba pudorem
 Insultat, Dominæ laus cui liuor erat?
 Sic gemit in iustas erumpens Sara querelas.
 Inflexit facilem iusta querela virum.
 Ac fremit, ipse paremque ægro sub corde dolorem
 Concipit indignans, Sara quod orta queri est.
 Illicet ergo domo cum matre faceffere Gnatum
 Imperat, & sæuas adsonat ira minas:
 Quod non primus amor sibi ius deposcit honoris,
 Et quæ iusta neget vota supremus honos.
 Nullus & inde patens iam spirat in ore parentis:
 Omnis at in Saræ pectore viuit Amor,

ELEGIA II.

5

Flens Agar attonitis has hausit vt auribus iras,
 (Quas regit arbitrio Sara seuera suo)
 Tum demum lacrymis fluxas effundit habenas. 3
 Heu ! lacrymæ damnis fors super vna suis.
 Et tu flere voles, flentem si videris hospes:
 Respectat patrios, barbara tecta, lares.
 Et tales tacite clam mussitat ore querelas
 More lupi linguam vinxit in ore timor.
 Hoc cadit in quemquam scelus ? hæccine præmia partus?
 Tun' pater, an duro de patre bruta silex ?
 Tun' pater & coniux ? sic ah ! sic impie matrem
 Deseris ? ah ! Gnati cura nec vlla tenet ?
 O crudelis hymen ! Amor ô crudelis Erinny !
 Durus utroque parens sæuius hoste furis.
 Vt misero ! durosne tener potis ergo labores
 Ferre puer ? pueri te nihil angit amor ?
 Cernis, vt ad mæstæ lamenta precesque parentis 4
 Labitur exanimis pectore languidulo ?
 Et lentum vt grandi flectit molimine greffum
 Triste iubar seu nox, seu tulit orta dies ?
 Quem simul ac genitrix strictas collegit in vlnas,
 Attentat duras æger vterque vias.
 Et tandem (tanti pondus ferat ergo doloris ?)
 Mater abit, tardo quâ datur ire gradu.
 Vtque redux sacris iterum dedit oscula valuis,
 Perrepat lento deuia rura pede,
 Atque ait : æternum vos tecta valere pudici
 Conscia sæpè tori, iam meus vsque dolor,
 Ter molita gradum, ter restitit obuia portis,
 Ter sterit ad limen, ter rapit inde fugam,
 Nescio qua præter solitum dulcedine pectus
 Imbuir, è patrijs fax semel hausta focus. 20
 Idque vbi consuetos vis cogit iniqua penates 20
 Linquere, & ignotis tædia ferre plagis. 20
 Frislinus vsus opum tunc vrit, & vrit egestas
 Obuia ; & vrit atrox hinc dolor, inde pudor.

A. iij

ELEGIA